

115. møde

Fredag den 9. september 1983 kl. 14.45

Dagsorden:

1) Eventuelt: Tredje behandling af lovforslag nr. L 217:

Forslag til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner.

2) Eventuelt: Tredje behandling af lovforslag nr. L 152:

Forslag til lov om ændring af lov om statshospitalernes overførelse til amtskommunerne, lov om hovedstadsområdet's kollektive personbefordring og merværdiafgiftsloven. (Ændret tilskudsregulering).

3) Eventuelt: Tredje behandling af lovforslag nr. L 188:

Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven. (Statens afregning til kommuner og amtskommuner af indkomstskat og kirkelige afgifter for kalenderåret 1983).

Samtykke til behandling:

Formanden:

De på dagsordenen opførte sager kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (*Indsigelse*).

Der må da foretages afstemning om, hvorvidt sagerne kan behandles i dette møde.

Afstemning

Afvigelsen fra de i forretningsordenen fastsatte frister vedtoges med 125 stemmer mod 19.

Formanden:

Da der til dispensation kræves, at $\frac{3}{4}$ af de stemmende tilslutter sig forslag herom, er samtykke givet.

Man gik da til:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 217:

Forslag til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner.

(Fremsat 1/6 83. Første behandling 1/6 83. Betænkning 1/6 83. Første del af anden behandling 3/6 83. Tilføjelse til betænkningen 6/9 83. Fortsættelse af anden behandling 9/9 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Svend Auken (S):

Det har været en meget lang debat, og derfor kan selvfølgelig enkeltheder undgå opmærksomheden. Jeg vil bare gøre opmærksom på, at jeg to gange har stillet et spørgsmål, som jeg mener er helt relevant for det videre politiske arbejde og for den tilrettelæggelse af arbejdet her i tinget, som skal pågå. Jeg vil gerne gentage det: vil regeringen lave finanslovaftale med et parti, der stemmer imod finansloven? Det er stillet til statsministeren. Det må være en tilfældighed, at jeg ikke har fået noget svar, og derfor vil jeg gerne stille det igen.

Det var en tilfældighed.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg vil svare hr. Svend Auken – hvad han jo burde vide – at regeringen i fjor ikke havde nogen finanslovaftale, og for at gøre det yderligere klart kan jeg sige: hverken med dem, der stemte for, eller med dem, der stemte imod.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Det var jo en interessant historisk oplysning. Nu spørger vi om fremtiden: vil regeringen lave finanslovaftale med et parti, der stemmer imod finansloven? Jeg forstod på

[Svend Auken]

statsministeren forleden dag, at man ville lave en aftale om de store samfundsproblemer, der blev nævnt før. Derfor er mit spørgsmål: vil man lave en sådan aftale? Man skal vel ikke forstå statsministerens svar sådan, at man ikke ønsker en aftale om finansloven, at man bare vil lade det være op til tilfældighedernes spil, hvilken finanslov der kommer ud af det. Derfor vil jeg gerne spørge igen – jeg kender godt situationen sidste år –: vil man, eller vil man ikke lave en finanslovaftale med et parti, der stemmer imod finansloven?

Gert Petersen (SF):

Jeg vil da også gerne bidrage til opklaring af de problemer, som vi står over for, for der er også et andet problem, vi ikke har fået afklaret, men som blev rejst under andenbehandlingen. Det drejer sig om den omstændighed, at det her i Radioavisen kl. 12.00 blev meddelt, at to amtskommuner, nemlig Roskilde amtskommune og Nordjyllands amtskommune, ikke agter at rette sig efter henstillingen om dette totalstop for skatteprocenten. Jeg vil da godt sige som min egen principielle holdning og SFs holdning, at vi har sympati for den holdning, de to amtskommuner indtager – ikke at vi synes, det er vidunderligt at få hævet skatterne, men det kan være mere socialt rigtigt end de grove nedskæringer, der her bliver lagt op til. Under andenbehandlingen spurgte hr. Ager-schou indenrigsministeren, hvad hun havde at sige til disse meldinger fra de nordjyske amtskommuner. Spørgsmålet blev mødt med tavshed, og det er da muligt, at den tavshed bliver opretholdt. Men så må jeg spørge fremskridtspartiet: hopper I på den, for nu at udtrykke det på godt dansk?

Formanden:

Man må ikke tiltale medlemmerne direkte.

Gert Petersen (SF):

Jeg beder formanden undskylde, at der var noget, der løb af med mig. Altså: mon fremskridtspartiet hopper på den? For det er jo helt klart og tydeligt nu, at fremskridtspartiet bliver taget ved næsen. Det kunne jeg af mange andre grunde godt unde fremskridtspartiet, men nu drejer det sig om en situation, hvor en regering gennemfører så grove

nedskæringer, som der her er tale om. Det vil komme til at gå ud over titusinder af de dårligst stillede. Og dér vil jeg godt sige til en tidligere ordfører – jeg kan ikke huske, hvem det var –: ikke af dem, der har bygget hus og nu skal se at få det til at køre rundt, for dem, det her kommer til at gå ud over, det er dem, der aldrig nogen sinde har haft råd til at bygge hus. Det kommer til at gå ud over dem. Derfor vil jeg da gerne bidrage til, at den uhellige traktat, som er blevet underskrevet af fremskridtspartiet og regeringen, bliver ophævet her og nu.

Vi må altså, som det ligger nu, konstatere, at medmindre ministeren går herop og siger, at Nordjyllands og Roskilde amter skal blive sat på plads og skal have besked om, at det må de ikke under nogen omstændigheder, så er fremskridtspartiet taget ved næsen, og så går jeg ud fra, at fremskridtspartiet her og nu tager sin stilling op til revision.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg kan ikke dy mig for først at sige, at jeg er sikker på, at både indenrigsministeren og fremskridtspartiet nok kan finde ud af at klare problemerne uden at bede hr. Gert Petersen om at hjælpe. Det var dog vist det sidste sted, man ville finde på at henvende sig. Det kan jeg fuldt og helt forstå.

Da nu alle er i gang med at spørge, vil jeg også gerne stille et spørgsmål. Når hr. Svend Auken mener, at det har noget som helst med denne debat at gøre før afstemningen om dette lovforslag at spørge, hvordan regeringen vil forholde sig i de kommende forhandlinger, så synes jeg nok, der er et spørgsmål, vi alle sammen må stille: kunne det under nogen omstændigheder tænkes, at socialdemokratiet ikke ville stemme for finansloven? Kan det tænkes? Mig bekendt er det aldrig sket før. Kan det virkelig tænkes? Det synes jeg nok var værd at få opklaret. Det er noget vigtigere end at diskutere, om regeringen har den ene eller den anden plan på det ene eller det andet felt.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Den nyudnævnte såkaldte politiske ordfører, hr. Svend Auken, har stillet et par

[Glensgård]

spørgsmål, gentaget sig selv et par gange. Hr. Svend Auken spørger, om det kunne tænkes, at regeringen ville lave forlig med fremskridtspartiet, hvis fremskridtspartiet samtidig erklærer, at det stemmer imod finansloven. Nu er hr. Svend Auken jo ikke så gammel, at vi kan kalde ham forkalket, og jeg tror, hr. Svend Auken trods alt erindrer, at fremskridtspartiet f.eks. er gået på forlig med socialdemokratiet i et par skattesager, men alligevel har vi stadig væk stemt imod finansloven. Jeg vil godt sige konkret til det spørgsmål, som hr. Svend Auken nævner: hvorfor dog set med vores øjne give op på forhånd? Når vi går ind i en diskussion med regeringen om finansloven for 1984, så gør vi det selvfølgelig ud fra den betragtning, at vi forventer at få så meget positivt igennem af vore tanker, at vi også kunne blive bragt i den situation, at vi skulle stemme for finansloven.

Selv om jeg har stor tillid til hr. Svend Aukens evner, tror jeg alligevel, at hr. Svend Auken vil erkende, at det nok bliver vanskeligt for regeringen at opfylde så mange af fremskridtspartiets ønsker, at man kunne forestille sig, at vi stemte for finansloven. Men hr. Svend Auken er jo ikke ukendt med, at i dette folketing indgår man en masse delforlig, og det ser fremskridtspartiet selvfølgelig også frem til at indgå med regeringen for det kommende år.

Hr. Gert Petersen spørger, om fremskridtspartiet virkelig hopper på den. Jeg vil godt sige til hr. Gert Petersen, at vi hopper faktisk slet ikke, men det, det drejer sig om, er, at der er indgået et forlig med regeringen omkring en af disse gummitekster, og så er det selvfølgelig op til regeringen at leve op til denne gummitekst. Hvis ikke regeringen lever op til denne gummitekst, vil regeringen få vanskeligheder i de kommende måneder.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg indrømmer, at der er megen elastik i fremskridtspartiet i øjeblikket.

Jeg vil kun sige til hr. Erhard Jakobsen, at fordi vort parti altid har indtaget et ansvarligt standpunkt og stemt for finansloven – i øvrigt i modsætning til statsministerens parti, som for få år siden undlod at stemme for finansloven – så skal denne ansvarlighed fra

vort parti, som har været vist gang på gang, også i ubehagelige situationer, jo ikke misbruges til, at man så kan gå og forhandle sig frem til alt imellem himmel og jord med et parti, der ikke vil tage et medansvar for den endelige finanslov.

Det ville hr. Erhard Jakobsen selvfølgelig have bebrejdet os hvis vi gjorde – med rette – og derfor vil vi selvfølgelig også stille det spørgsmål til statsministeren. Statsministeren ville klare den parlamentariske situation, hvis han én gang for alle sagde: der kan ikke føres ansvarlig finanspolitik med et parti, der ikke vil tage medansvar for finansloven. Jeg ved efter at have hørt hr. Glensgårds svar i dag – lidt mindre præcist måske, end man kunne have turdet håbe – at det er fuldstændig utænkeligt efter det, hr. Glensgård sagde i dag, at man vil stemme for finansloven. Derfor bliver spørgsmålet tilbage til statsministeren: vil man lave en aftale, eller vil man ikke lave en aftale med et politisk parti, der ikke vil tage medansvar for finansloven?

Deri ligger ingen som helst, det vil jeg gerne understrege med det samme, ingen som helst antydning af trussel om nogen som helst ændring i vores stilling. Man skal bare ikke misbruge os i dette spil. Man må sikre sig, at ens parlamentariske grundlag, der, som statsministeren understreger, skal omfatte alle de vitale spørgsmål, vi står over for, også lever op til det minimum, det anstændige minimum, at man stemmer for finansloven.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Det var med voksende undren, jeg hørte hr. Glensgård tale om gummitekster. Hvis ikke regeringen lever op til denne gummitekst, får regeringen det svært. Jeg skal indrømme, at fremskridtspartiet efterhånden minder mig om noget gummielastikum, og jeg har en fornemmelse af, at det i øjeblikket kan strækkes uendelig langt, så hvornår regeringen begynder at få det svært på grund af fremskridtspartiet – ud over de signaler, der bliver sendt op nu og da og så hevet ned igen – det har jeg svært ved at forestille mig. Jeg må komme til den konklusion, at hr. Glensgård har ret: fremskridtspartiet hopper aldeles ikke, det ligger, som det har redet.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg har naturligvis ikke haft tid til at gå ind og kigge tilbage i historien, men jeg er næsten sikker på, at hr. Svend Auken's beretninger om, hvad det ansvarlige socialdemokrati har gjort til forskellige tider, ikke holder stik. Jeg er næsten sikker på, at man vil kunne finde frem til, at også socialdemokraterne har vovet sig ud i forhandlinger og aftaler med nogle, der ikke ligefrem har været til støtte i forbindelse med finansloven. Men ellers har vi det i hvert fald ganske klart og tydeligt på ét punkt, nemlig i forsvars- og udenrigssagen. Der har socialdemokratiet knyttet sig tæt til nogle, som har en helt anden holdning til de ting, end det selv har. Skulle der være blevet et valg, og skulle der dannes en socialdemokratisk regering, skulle socialdemokratiet til at støtte sig på nogle, der var fuldstændig uenige med dem i forsvars- og udenrigspolitikken. Det synes jeg i den givne situation faktisk er værre.

Jeg tror, at i dag vil man tilgive både hr. Gert Petersen og socialdemokraterne en masse, for de ærgrer sig syge og gule over, at det er lykkedes for denne regering, hvad der aldrig er lykkedes for andre, at få fremskridtspartiet til at medvirke i den parlamentariske proces. Derved har meget ændret sig i dansk politik til gavn for en politik, som socialdemokraterne og SF ikke ønsker. Det fryder vi andre os over, det ærgrer socialdemokraterne, og det fryder vi os så én gang til over.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

I 8 af de 10 år fremskridtspartiet har siddet her på Christiansborg, har vi oplevet et socialdemokratisk flertal – ikke et rent flertal, men alligevel et flertal bestående af SF og en række andre partier. Vi har set, hvordan denne tidligere regering har mishandlet landet. Vi har et arbejdsløshedstal så stort som nogen sinde, vi har en gæld til udlandet, som vi overhovedet ikke kan være bekendt, og som vore børn og børnebørn kommer til at tilbagebetale. Alt det, socialdemokraterne står og hober over i dag. Man står og bebrejder os andre, at vi er tvunget til at skære ned – på grund af en gæld, som socialdemokratiet har stiftet. Jeg synes ærligt talt, at soci-

aldemokraterne skulle lade være med at indtage den opgivende holdning, for det er jo kun et år siden, at socialdemokraterne smed tøjlerne, de kunne ikke mere. Alt, hvad I har begået, I socialdemokrater, det skal vi andre til at rette op. Det er den nøgne sandhed, og vi deltager gerne.

Vi indrømmer, at vi gerne havde set et forlig, som gik langt videre end dette, med det formål at få rettet op på tingene. Men den misundelse, der her kommer til udtryk i dag, skyldes kun en eneste ting, og det er, at socialdemokraterne er splittet på kryds og tværs. Hvis der var kommet et valg ud af det her og det havde givet et socialdemokratisk flertal, hvem ville så egentlig have været mest ilde berørt? Det ville hr. Anker Jørgensen, hr. Gert Petersen og de andre i de røde partier. For sandheden er jo, at de kan ikke regere, for de aner ikke, hvad de skal gøre. I stedet for at stå her og være sure skulle I sige til lykke og så tilføje: det er da godt, der er nogle, der vil forsøge at rette det op.

Formanden:

Jeg har tilladt, at man er gået meget vidt i den økonomiske debat. Det er ikke nogen tilfældighed, at jeg har tilladt det. Det har sammenhæng med den baggrund, der var for lovforslagene, og den måde, hvorpå forslagene udgik af dagsordenen i juni måned. Jeg har fundet det rimeligt, at man fik lov til at debattere også lidt mere generelt økonomisk-politisk. Men det forekommer mig, at der i nogle af de senere indlæg har været tilløb til, at vi nu her ved tredje behandling af et konkret lovforslag bevæger os ud over hele feltet, og jeg vil derfor sige, at der er en grænse for, hvor meget vi skal inddrage. Jeg beder om, at man holder sig til det økonomisk-politiske.

Bjørn Poulsen (SF):

Først et enkelt godt råd: når man skal skære, så skal man altid skære, hvor der er noget. Det er jo det, man ikke gør. Lad det bare være et godt råd fra en landmands side. Der er jo ikke meget ved at skære et sted, hvor der ikke er noget.

Jeg er en af dem, der er valgt oppe i det nordjyske. Det er vi jo ret mange der er herinde, og jeg tror nok, at alle vi deroppefra faktisk godt kunne tænke os at vide: hvad

[Bjørn Poulsen]

sker der egentlig med os deroppe? Jeg ved, at det parti, jeg tilhører, selv skal være med til at fastsætte skatteprocenten lidt højere end det, man fra regeringens side vil have. Jeg vil da meget gerne stille spørgsmålet: hvad sker der med os? Hvem sender man derop? Det kunne da være interessant at vide. Det må i allerhøjeste grad være noget, der har med dagens emne at gøre, at befolkningen kender konsekvenserne. Det gør vi da ikke, så længe det drejer sig om en gummiparagraf med en eller anden mærkelig undertegning, som ingen rigtig vil fortælle os hvad betyder. Hvad betyder dette? Lad os dog få det at vide!

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Nu rejser hr. Erhard Jakobsen udenrigs- og forsvarspolitikken. Jeg skal love formanden ikke at forsvinde ud i horisonten på ryggen af en raket, på samme måde som hr. Erhard Jakobsen – et imponerende syn i øvrigt – gjorde det for et øjeblik siden.

Jeg tror, vi er mange, der beundrer hr. Erhard Jakobsens indsats som et enmandsforvar for regeringen i prekære situationer, men det kan jo ikke skjule tavsheden bag enmandsforvaret på regeringsbænkene. Hvorfor kan vi ikke få et klart svar? Er der noget, jeg tror hr. Erhard Jakobsen og jeg i enhver sammenhæng ville være enige om, så er det, at det er uholdbart for en regering at basere sig i alle de vigtige samfundsøkonomiske anliggender på et parti, der ikke vil tage medansvar for finansloven. Jeg vil gerne understrege, at i modsætning til de seneste tekster drejer det sig ikke om en gummitekst.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Min korte bemærkning har ubetinget noget at gøre med det lovforslag, som vi her har til tredje behandling. Gennemførelsen af det forslag hviler på et forlig mellem regeringen, det radikale venstre og fremskridtspartiet. Fremskridtspartiet har lagt megen vægt på de elementer, der indgår i forliget – et af disse elementer er, at der ikke under nogen omstændigheder må ske stigninger i skatteprocenterne i amtskommuner og kommuner – og har i den anledning fået sådan en henstilling

ind i billedet, som fremskridtspartiet oven i købet er stolt af eller i hvert fald tidligere på dagen var stolt af. Jeg oplyste, at to amtskommuner har sagt, at de ikke vil rette sig efter henstillingen. Jeg bad indenrigsministeren kommentere det. Indenrigsministeren er blevet bedt om det fire eller fem gange og tier fortsat. Denne tavshed er talende.

Jeg bad hr. Dohrmann om at kommentere det. Jeg synes, det er meget relevant. Hvad vil fremskridtspartiet, hvad siger fremskridtspartiet til, at der er amtskommuner, som åbent meddeler, at de ikke vil rette sig efter den betingelse, som fremskridtspartiet mener at have fået ind i forliget? Hr. Dohrmann gik herop. Jeg troede, han ville svare på det, og jeg tror egentlig også, det var derfor, han gik herop, men så kom han til at holde en tale, der derefter holdt ham, og det drejede sig om, at socialdemokraterne var grønne af misundelse osv. Det må de selv svare på, men jeg kan forsikre, at jeg er ikke misundelig på den situation, fremskridtspartiet er i. Men jeg synes, at hr. Dohrmann skylder os en kommentar til selve situationen i stedet for en tale om noget helt andet.

Til hr. Erhard Jakobsen vil jeg sige: skal vi nu ikke prøve, om fremskridtspartiet kan klare det selv uden formynderens hjælp?

Riishøj (SF):

Hr. Bjørn Poulsen nævnte før nordjyderne problem. Jeg vil gerne som valgt i Roskilde amt spørge, hvad indenrigsministeren har tænkt sig at gøre over for Roskilde amt. Vi har ikke noget imod, at det bliver forskellige aktionstyper; det kunne være, man sender en anden minister, måske statsministeren selv. Men det ville være meget rart, hvis jeg som valgt i Roskilde amt kunne gå ud og sige præcis, hvad man vil gøre, og jeg mener helt bestemt, at borgerne, uanset hvilket amt det drejer sig om, principielt har krav på at vide det. Altså: hvad vil man gøre? Jeg synes, det er mærkeligt, hvis folketinget skal sendes hjem i dag, uden at borgerne i de to amter har fået besked. Fremskridtspartiet må jo vide noget om det. Vi forventer et svar i dag.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

[Dohrmann]

Når jeg ikke svarede hr. Gert Petersen, var det simpelt hen, fordi jeg forventede, at efter den debat, der har været her i dag, havde også hr. Gert Petersen forstået, hvad det egentlig gik ud på. Jeg skal forsøge at gøre det meget kort. De nedskæringer, der er foretaget i bloktilskuddene, skal resultere i besparelser og ikke i skattestigninger. Hvis nogle uansvarlige skulle begynde at forhøje skatterne, så er det meningen, at regeringen kommer efter dem. Det var det, jeg udtalte. Der findes så mange muligheder. Det er simpelt hen den aftale, der er truffet, at hvis nogen begynder at forhøje skatterne, så er det imod den henstilling, som indenrigsministeren har udsendt.

Ove Jensen (FP):

Alle de spørgsmål, der her på det seneste er stillet til fremskridtspartiet, er stillet til et forkert parti. Fremskridtspartiet har indgået en aftale med regeringen, hvori der bl.a. står, at hvis ikke denne henstilling bliver overholdt, så vil regeringen foretage kompenserende foranstaltninger. Så vil *regeringen* foretage. Fremskridtspartiet er ikke medlem af regeringen. Det er regeringen, der skal foretage disse kompenserende foranstaltninger. Derfor skal spørgsmålene stilles til regeringen: hvad vil regeringen gøre? Fremskridtspartiet har indgået en aftale med regeringen, som vi forventer vil blive overholdt. Endnu er den overholdt. Hvis den ikke fortsat bliver overholdt, ja, så begår regeringen jo løftebrud. Det forventer vi ikke at den gør. Derfor har vi for nærværende ingen grund til at svare på de spørgsmål, der er stillet til os, overhovedet ikke. Stil de spørgsmål til regeringen!

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Ja men vi har jo stillet de spørgsmål til regeringen, og indenrigsministeren har gjort opmærksom på, at nogle kommuner og amtskommuner er nødt til at forhøje skatterne og andre har muligheder for at sætte dem ned. Det har indenrigsministeren jo sagt, og dermed har indenrigsministeren bekræftet, at hr. Dohrmanns udlægning er forkert. Det har jeg sagt nogle gange: den er forkert. Hr. Dohrmann insisterer på, at den er rigtig, men den er stadig væk forkert.

Jeg vil gerne sige i anledning af det sidste, hr. Ove Jensen sagde om, at så må regeringen jo foretage sig noget, at regeringen kan ikke foretage sig noget uden om folketinget i den sag, og der er ikke i folketinget flertal for straffeforanstaltninger over for kommuner, der opkræver de nødvendige skatter. Punktum.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (UP):

Således provokeret synes jeg næsten, jeg er nødt til at understrege, at det er en dejlig dag, fordi hr. Svend Auken er desperat, fordi socialdemokratiet er sat totalt uden for indflydelse. Og nu forestiller hr. Svend Auken sig, at socialdemokratiet i lang tid fremover vil være sat uden for indflydelse. Det passer mig fortrinligt. At man så synes, det er morsomt, ovre i de socialistiske partier, synes jeg egentlig gør det hele lidt absurd. Det er dejligt, det er konstateret, at socialdemokratiet er sat totalt uden for indflydelse. Jeg håber, det fortsætter således i mange årtier fremover.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Der har været diskuteret en del om, hvordan det forlig, der er indgået, og den aftale, der har været med fremskridtspartiet, skulle forstås. Jeg vil godt bede dem, som eventuelt endnu ikke har læst den, om at se på to bestemte ord. Det ene er ordet »skal«. Man har streget ordet »må« ud; man brugte heller ikke ordet »bør«. Det andet er, at det var en enhed i 1984. Det er den ene ting. Jeg håber, det er korrekt. Der har hidtil været den praksis i kommunerne, at når der er kommet en henstilling fra en minister – det være sig hr. Henning Rasmussen eller andre – så har man fulgt den ude i kommunerne. Det har været den gældende praksis, uanset hvilken partifarve regeringen har haft. Derfor er det en strid om ord, som man har kørt på resten af det forlig og den tekst, der står deri. Jeg vil godt bede indenrigsministeren om at bekræfte, at det har været en fuldstændig klar og gældende praksis, at man ude i kommunerne hidtil har fulgt de henstillinger, der er kommet fra en regering.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Hr. Ove Jensen sagde, at vi rettede vores spørgsmål den forkerte vej; vi skulle ikke spørge fremskridtspartiet, vi skulle spørge regeringen. Hertil er for det første at sige, at vi naturligvis da helst vil undgå, at fremskridtspartiet bliver snydt så groft, som der åbenbart her er lagt op til – vi vil især undgå det, hvis det kan føre til, at regeringen ikke får stemmer nok for denne nedskæring – og for det andet, at vi *har* spurgt regeringen. Jeg tror, jeg har spurgt indenrigsministeren 4, nej, 5 gange og bedt hende kommentere meldingerne, som kom i Middagsradioavisen. Det er jo det, der er udgangspunktet for den helt konkrete debat her – og det vidste vi ikke noget om i formiddags – at to amtskommuner har meddelt, at de ikke vil rette sig efter henstillingen. Det må da også bekymre hr. Knud Lind, som siger, at man altid har rettet sig efter henstillinger. Ja men nu er vi i den situation, at der er to amtskommuner, som siger, at det vil de ikke. Jeg har spagfærdigt bedt om at få en kommentar fra indenrigsministeren. Hvad siger hun til det? Jeg forstår, at hr. Knud Lind egentlig også er interesseret. Jeg tror, at man i fremskridtspartiet i det hele taget er interesseret. Hvis ikke indenrigsministeren vil, så synes jeg, at statsministeren bør udtale sig, for det er en væsentlig sag. Er det forlig indgået på et forkert grundlag? Det er i og for sig en sag mellem forligspartierne, og hvis de vil lave et andet forlig, så o.k., det må vi andre så finde os i. Men hvis forliget er indgået på et forkert grundlag og derfor ikke er acceptabelt for alle parterne, synes jeg, at det må lægges for dagen nu. Altså, enten indenrigsministeren eller statsministeren må fortælle os her og nu: hvad siger de til, at der er to amtskommuner, som har sagt, at de ikke vil rette sig efter henstillingen?

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg tror ikke, der er nogen, der får indenrigsministeren til at svare meget klart på det spørgsmål, der er stillet, i hvert fald ikke klarere, end der er svaret. Det svar har jeg tolket, og jeg er helt sikker på, at den tolkning er rigtig. Indenrigsministeren kan naturligvis

ikke med loven i hånd hverken før eller efter den 1. oktober, dvs. før eller efter budgetlægningen, gå på straffeaktioner over for Nordjyllands amt, hvis de er nødt til for at dække rimelige udgifter at opkræve en bestemt skatteprocent, heller ikke over for Roskilde amt, der i kraft af byrdefordelingsomlægningen får forøget sine udgifter ganske væsentligt eller rettere får formindsket sine indtægter ganske væsentligt. Naturligvis ikke. Det kan indenrigsministeren ikke. Truslen er tom, for der er ikke flertal for straffeforanstaltninger i dette ting hverken før eller efter den 1. oktober. Det er det, både regeringen og fremskridtspartiet er så forfærdelig kede af at få belyst i fuld offentlighed i debatten i dag. Det er jo kernen i det, så jeg kan roligt sige til kommunerne: læg budgetterne så ansvarligt, som I hidtil har gjort det, jer vil intet ondt times.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg appellerer for sidste gang til statsministeren – eller er det indenrigsministeren –: er det virkelig sådan, at dette folketing skal tage stilling på et så utilstrækkeligt og uoplyst grundlag, som der nu foreligger? Det er at gøre nar af det folkestyre, som vi ellers af og til holder så flotte taler om. For man kan ikke tage stilling, uden at grundlaget er oplyst, og det er det ikke i dette tilfælde. (*Erhard Jakobsen (CD)*: I kan unnlade at stemme!). Hvis regeringspartierne vil unnlade at stemme på grund af, at forholdene ikke er tilstrækkelig klarlagte, så for min skyld gerne – så stemmer vi andre det ned.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 86 stemmer mod 81.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) *Tredje behandling af lovforslag nr. L 152:*